

FRANCE PREŠEREN (1800 - 1849)

Je največji slovenski pesnik. Rodil se je 3.1.1800 v Vrbi na Gorenjskem. V Prešernovem rodu je bilo več študiranih ljudi, zlasti duhovnikov. Osnovno šolo je obiskoval v Ribnici, šolanje je nadaljeval v Ljubljani in na Dunaju študiral pravo. Starši in strici so želeli, da bi postal duhovnik.

Leta 1828 se je vrnil v Ljubljano kot mlad doktor prava. Postal je odvetniški pripravnik in to delo je opravljal 14 let. V tem času je večkrat zaprosil za samostojno odvetniško službo, a je ni dobil. Šele tri leta pred smrtjo je postal samostojni odvetnik v Kranju. Zgodaj je izgubil najboljšega prijatelja Matijo Čopa in Andreja Smoleta. Prešeren je pisal lirske in epske pesmi ter jih objavljaj v Ilirskem listu, Kranjski čbelici in v Novicah. Leta 1847 jih je izdal v posebni zbirki z naslovom **Poezije**.

Med prvimi pesmimi so bile balade in romance: **Povodni mož, Turjaška Rozamunda**.

Najlepša Prešernova pesnitev je **Krst pri Savici**.

Prešernove lirske pesmi izražajo ljubezen do dekleta, ljubezen do domovine, razočaranje nad tedanjo družbo, razmišljanje o pesniškem poklicu.

Gazele so nežne ljubezenske pesmi. Napisal jih je sedem.

Največja Prešernova pesnitev je **Sonetni venec**.

Posvetil ga je Primičevi Juliji. Venec sestavlja 15 sonetov.

- do 6. soneta izpoveduje pesnik Juliji svojo ljubezen
- središče in vrh pesnitve so 7. in 8. in 9. sonet, kjer izpoveduje ljubezen do domovine
- od 10. do 14. soneta pa se vrača Primičevi Juliji
- 15. sonet se imenuje Magistrale, ima akrostih (posvetilo in povezuje vse sonete).

Druge pesmi so še: **Soneti nesreče (O, Vrba)**, elegija (žalostinka) **Slovo od mladosti, Glosa** (o pesniškem poklicu), **Nova pisarija** (satirična) in druge, Zabavljica ali satira, žalostinka ali elegija.